

FISAE Newsletter

251
10.02.2023

Liebe Exlibrisfreunde

Der Katalog des Wettbewerbs der Bibliothek von Gliwice konnte 2022 nicht gedruckt werden und liegt nur als PDF vor. Wie immer gibt es viele interessante, z.T. auch neue Künstler und wichtig ist auch, dass das Exlibris als Teil der Kleingrafik einen festen Platz weltweit hat. Da der Katalogtext Polnisch und Englisch ist, kommt hier eine Übersetzung in die anderen Sprachen des FISAE Newsletter.

Aus Paderborn kommt die Aufforderung, die Anmeldung zur Jahrestagung der DEG 11.-14. Mai nicht zu vergessen, damit man sich eine Vorstellung des Umfangs machen kann.

Dear friends of ex libris

The catalogue of the 2022 Gliwice Library competition could not be printed and is only available as a PDF. As always, there are many interesting artists, some of them new, and it is also important to note that ex libris, as part of small prints, has a firm place worldwide. As the catalogue text is Polish and English, here is a translation into the other languages of the FISAE Newsletter.

From Paderborn comes the request not to forget to register for the annual conference of the DEG 11-14 May, so that one can get an idea of the scope.

Chers amis de l'ex-libris

Le catalogue du concours de la bibliothèque de Gliwice n'a pas pu être imprimé en 2022 et n'est disponible qu'en format PDF. Comme toujours, il y a beaucoup d'artistes intéressants, parfois nouveaux, et il est également important que l'ex-libris, en tant que partie du petit graphisme, ait une place fixe dans le monde entier.

Comme le texte du catalogue est en polonais et en anglais, voici une traduction dans les autres langues de la newsletter FISAE.

De Paderborn vient l'invitation à ne pas oublier de s'inscrire à la réunion annuelle de la DEG du 11 au 14 mai, afin de pouvoir se faire une idée de son ampleur.

Cari amici di ex libris

Il catalogo del concorso della Biblioteca di Gliwice 2022 non ha potuto essere stampato ed è disponibile solo in formato PDF. Come sempre, ci sono molti artisti interessanti, alcuni dei quali nuovi, ed è anche importante notare che l'ex libris, come parte delle piccole stampe, ha un posto fisso in tutto il mondo.

Poiché il testo del catalogo è in polacco e in inglese, ecco la traduzione nelle altre lingue della Newsletter FISAE.

Da Paderborn arriva l'invito a non dimenticare di iscriversi alla conferenza annuale del DEG dall'11 al 14 maggio, in modo da farsi un'idea della portata.

Estimados amigos de ex libris

El catálogo del concurso Biblioteca de Gliwice 2022 no ha podido imprimirse y sólo está disponible en formato PDF. Como siempre, hay muchos artistas interesantes, algunos de ellos nuevos, y también es importante señalar que el ex libris, como parte de las pequeñas impresiones, tiene un lugar firme en todo el mundo.

Dado que el texto del catálogo está en polaco e inglés, he aquí una traducción a los demás idiomas del Boletín de la FISAE.

Desde Paderborn nos llega la petición de que no olvidemos inscribirnos en la conferencia anual de la DEG del 11 al 14 de mayo, para hacernos una idea de su alcance.

Дорогі друзі ex libris

Каталог конкурсу "Бібліотека Глівіце 2022" не вдалося надрукувати, і він доступний лише у форматі PDF. Як завжди, багато цікавих художників, деякі з них нові, а також важливо відзначити, що екслібрис, як частина малої графіки, посідає міцне місце в усьому світі.

Оскільки текст каталогу є польською та англійською мовами, ми подаємо переклад на інші мови інформаційного бюллетеня FISAE.

З Падерборна приходить прохання не забути зареєструватися на щорічну конференцію DEG 11-14 травня, щоб мати уявлення про її масштаби.

Дорогие друзья ex libris

Каталог конкурса Библиотеки Гливице 2022 не удалось распечатать, и он доступен только в формате PDF. Как всегда, здесь много интересных художников, некоторые из них новые, и также важно отметить, что ex libris, как часть малой печати, занимает прочное место во всем мире.

Поскольку текст каталога на польском и английском языках, здесь представлен перевод на другие языки информационного бюллетеня FISAE.

Из Падерборна пришла просьба не забыть зарегистрироваться на ежегодную конференцию DEG 11-14 мая, чтобы иметь представление о масштабах.

尊敬的前图书馆的朋友们

2022年格利维策图书馆竞赛的目录无法打印，只能以PDF格式提供。像往常一样，有许多有趣的艺术家，其中一些是新的，还需要注意的是，ex libris，作为小版画的一部分，在世界范围内有坚定的地位。

由于目录文本是波兰语和英语，这里是FISAE通讯的其他语言的翻译。

帕德博恩要求大家不要忘记报名参加5月11日至14日的DEG年会，这样就可以对会议的范围有一个了解。

エクス・ライブラリの皆様へ

2022年グリヴィツェ図書館コンクールのカタログは印刷ができず、PDFのみでの公開となります。いつものように興味深いアーティストが多く、中には新しいアーティストもいます。また、スマートプリントの一部であるエクスリブリスが、世界的に確固たる地位を築いていることも重要です。

カタログのテキストはポーランド語と英語なので、ここではFISAE Newsletterの他の言語への翻訳を紹介します。

Paderbornからは、DEGの年次大会（5月11日～14日）への登録を忘れないようにとの要請が来ています。

Paderborn

Bucha
Irpin
Gostomel

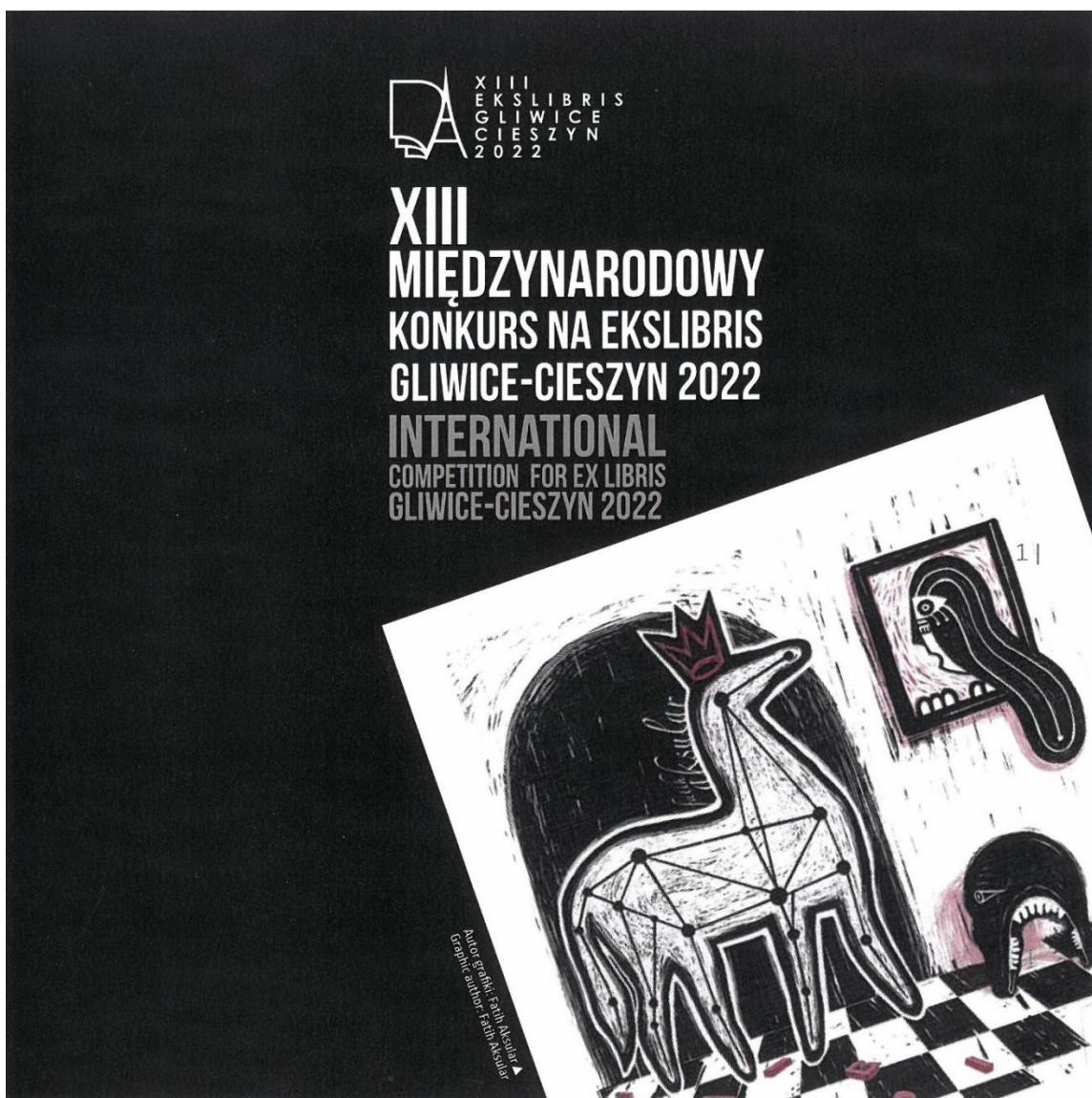
-GENOCIDE-

Ukraine
2022

Mariana Myroshnychenko

Katalog_Catalogue_Gliwice_Cieszyn_2022.pdf

Katalog / Catalogue Gliwice 2022

A QUARTER OF ESSAY ABOUT ENCOUNTER...

Quite a lot has been written about ex-libris, usually by analysing the genre, history, usability and finally - individual examples. However today, in the age of post-modernistic transformation of concepts, all previous findings become uncertain, called into question. We can see their different sides, other physical states, or perverse interpretations.

What we before considered as a certainty, i.e., ex-libris as an ownership mark, as a volume's symbol of belonging, has lost its importance. The base – a connection with the book, property mark – has become merely the cock-and bull story. However, it still remains a cornerstone, it needs to be seen in a different way, its Core must be explored. I believe that the core of ex-libris is a human being. Another person to whom the work is dedicated. A personalized piece of art, for one spectator. The inseparability of the addressee and the piece of art becomes a new sense of the old ex-libris. From applied art it has moved to the position of artistic psychology. A story about encounter.

In an ex-libris exhibition one can find a gallery of encounters, as ex-libris should be a story about discovering a human. About his dimension, known and unknown, acknowledged and unacknowledged, rediscovered... My ambition as an author is to narrate beautifully, to capture fleeting moments, to portrait in a flash of volatile second of passion, to create an artifact of a Person. That is what ex-libris is for me.

An encounter, a volatile portrait, written down moment between two humans: an author and addressee. Internal glow recorded in a moment, bringing to the daylight something the order perhaps even not supposed, not expected.

Ex-libris is a metaphor of portrait and a metaphoric portrait. A mirror paying respect to a spectator.

Can one then assess an encounter? Can it be valued? The answer is no.

The idea of competition is to point out craftsmanship, interesting solutions, and mastery of form, artistic virtuosity, and ingenuity. The competition values only the author's style, not the quality of the addressee and their mutual relationship. Whatever the taken „place”, distinction, or qualify-cation, every ex-libris is valuable. Because it is a testimony of dialogue and attempt to understand.

It seems to me that in the times of haste, rush, relentless stimuli flooding our minds and hearts with commercial pulp, it is very important to turn attention to emotional aspects of art. To spot in ex-libris something more than multicolour pieces of paper with more or less attractive graphic composition and notice that they are carriers of timeless values: respect, curiosity, just stopping to meet another person. That they are documents of an encounter – even if ephemeral one.

I want to emphasise the intimacy of ex-libris, its modesty and timidity. It really matters to me to notice that it is an art for concealing, an introvert one. For all of us to find in ex-libris our own journey, irrespective of the author's intentions and truth about the addressee, our own

memories, loves and encounters. Let's watch and enjoy those miniatures, tailored to human measure, to the scale of a single human. Let's keep encounter...

KRZYSZTOF MAREK BĄK
Artistic Director of the Competition
Chairman of the Jury

EIN VIERTEL DES AUFSATZES ÜBER DIE BEGEGNUNG...

Über Exlibris ist schon viel geschrieben worden, meist in Form von Analysen der Gattung, der Geschichte, der Verwendbarkeit und schließlich einzelner Beispiele. Doch heute, im Zeitalter der postmodernen Transformation der Begriffe, werden alle bisherigen Erkenntnisse unsicher, in Frage gestellt. Wir können ihre verschiedenen Seiten, andere physikalische Zustände oder perverse Interpretationen sehen.

Was wir früher als Gewissheit betrachteten, nämlich das Exlibris als Eigentumszeichen, als Symbol der Zugehörigkeit zu einem Band, hat seine Bedeutung verloren. Die Basis - die Verbindung mit dem Buch, das Eigentumszeichen - ist zur bloßen Lügengeschichte geworden. Dennoch bleibt sie ein Eckpfeiler, sie muss anders gesehen werden, ihr Kern muss erforscht werden. Ich glaube, dass der Kern des Exlibris ein Mensch ist. Eine andere Person, der das Werk gewidmet ist. Ein personalisiertes Kunstwerk, für einen Betrachter. Die Untrennbarkeit von Adressat und Kunstwerk wird zu einem neuen Sinn des alten Exlibris. Von der angewandten Kunst hat es sich zur künstlerischen Psychologie entwickelt. Eine Geschichte der Begegnung.

In einer Exlibris-Ausstellung kann man eine Galerie der Begegnungen finden, denn Exlibris sollten eine Geschichte über die Entdeckung eines Menschen sein. Über seine Dimension, bekannt und unbekannt, anerkannt und unerkannt, wiederentdeckt... Mein Ehrgeiz als Autor ist es, schön zu erzählen, flüchtige Momente einzufangen, in einer flüchtigen Sekunde der Leidenschaft zu porträtieren, ein Artefakt einer Person zu schaffen. Das ist es, was Exlibris für mich sind.

Eine Begegnung, ein flüchtiges Porträt, ein niedergeschriebener Moment zwischen zwei Menschen: einem Autor und einem Adressaten. Ein inneres Leuchten, das in einem Moment festgehalten wird und etwas ans Tageslicht bringt, was die Ordnung vielleicht gar nicht vorgesehen, nicht erwartet hat.

Das Exlibris ist eine Metapher des Porträts und ein metaphorisches Porträt. Ein Spiegel, der einem Betrachter Respekt zollt.

Kann man denn eine Begegnung bewerten? Kann man sie bewerten? Die Antwort ist nein.

Die Idee des Wettbewerbs ist es, handwerkliches Geschick, interessante Lösungen und die Beherrschung der Form, künstlerische Virtuosität und Einfallsreichtum hervorzuheben. Der Wettbewerb bewertet nur den Stil des Verfassers, nicht aber die Qualität des Adressaten und ihre gegenseitige Beziehung. Jedes Exlibris ist wertvoll, ganz gleich, welchen "Platz" es

einnimmt, welche Auszeichnung es erhält oder wie es qualifiziert wird. Denn es ist ein Zeugnis des Dialogs und des Versuchs, zu verstehen.

Mir scheint, dass es in Zeiten der Hast, der Eile, der unerbittlichen Reize, die unseren Verstand und unser Herz mit kommerziellem Brei überfluten, sehr wichtig ist, die Aufmerksamkeit auf die emotionalen Aspekte der Kunst zu richten. In Exlibris mehr zu sehen als mehrfarbige Papierstücke mit mehr oder weniger ansprechender grafischer Gestaltung und zu bemerken, dass sie Träger zeitloser Werte sind: Respekt, Neugierde, einfach nur innehalten, um einen anderen Menschen zu treffen. Dass sie Dokumente einer Begegnung sind - wenn auch einer flüchtigen.

Ich möchte die Intimität des Exlibris, seine Bescheidenheit und Schüchternheit betonen. Es ist mir sehr wichtig zu bemerken, dass es eine Kunst des Verbergens ist, eine introvertierte Kunst. Wir alle können in Exlibris unsere eigene Reise finden, unabhängig von den Absichten des Autors und der Wahrheit über den Adressaten, unsere eigenen Erinnerungen, Lieben und Begegnungen. Betrachten und genießen wir diese Miniaturen, die auf das menschliche Maß, auf den Maßstab eines einzelnen Menschen zugeschnitten sind. Bleiben wir in der Begegnung...

KRZYSZTOF MAREK BĄK
Künstlerischer Leiter des Wettbewerbs
Vorsitzender der Jury

UN QUART D'ESSAI SUR LA RENCONTRE...

On a beaucoup écrit sur les ex-libris, généralement en analysant le genre, l'histoire, l'utilité et enfin - des exemples individuels. Cependant, aujourd'hui, à l'ère de la transformation post-moderniste des concepts, toutes les conclusions précédentes deviennent incertaines, remises en question. Nous pouvons voir leurs différentes faces, d'autres états physiques, ou des interprétations perverses.

Ce que nous considérons auparavant comme une certitude, c'est-à-dire l'ex-libris comme marque de propriété, comme symbole d'appartenance d'un volume, a perdu son importance. La base - un lien avec le livre, une marque de propriété - n'est plus qu'une histoire de coq-à-l'âne. Cependant, elle reste une pierre angulaire, elle doit être vue d'une manière différente, son noyau doit être exploré. Je crois que le noyau de l'ex-libris est un être humain. Une autre personne à qui l'œuvre est dédiée. Une œuvre d'art personnalisée, pour un seul spectateur. L'inséparabilité du destinataire et de l'œuvre d'art devient un nouveau sens de l'ancien ex-libris. De l'art appliqué, il est passé à la position de psychologie artistique. Une histoire de rencontre.

Dans une exposition d'ex-libris, on peut trouver une galerie de rencontres, car l'ex-libris devrait être une histoire de découverte d'un être humain. De sa dimension, connue et inconnue, reconnue et inavouée, redécouverte... Mon ambition en tant qu'auteur est de raconter joliment, de capturer des moments fugaces, de faire le portrait en un éclair de volupté d'une seconde de passion, de créer l'artefact d'une Personne. C'est ce qu'est pour moi l'ex-libris.

Une rencontre, un portrait volatile, un moment écrit entre deux humains : un auteur et un destinataire. Une lueur interne enregistrée dans un moment, amenant à la lumière du jour quelque chose que l'ordre peut-être même pas supposé, pas attendu.

L'ex-libris est une métaphore du portrait et un portrait métaphorique. Un miroir qui rend hommage à un spectateur.

Peut-on alors évaluer une rencontre ? Peut-on l'évaluer ? La réponse est non.

L'idée du concours est de souligner le savoir-faire, les solutions intéressantes et la maîtrise de la forme, la virtuosité artistique et l'ingéniosité. Le concours ne valorise que le style de l'auteur, et non la qualité du destinataire et de leur relation mutuelle. Quelle que soit la "place" prise, la distinction ou la qualification, tout ex-libris est précieux. Parce qu'il est un témoignage de dialogue et de tentative de compréhension.

Il me semble qu'en ces temps de hâte, de précipitation, de stimuli incessants qui inondent nos esprits et nos cœurs de pulpe commerciale, il est très important de prêter attention aux aspects émotionnels de l'art. Repérer dans les ex-libris quelque chose de plus que des morceaux de papier multicolores à la composition graphique plus ou moins attrayante et remarquer qu'ils sont porteurs de valeurs intemporelles : le respect, la curiosité, le simple fait de s'arrêter pour rencontrer une autre personne. Qu'ils sont les documents d'une rencontre - même si elle est éphémère.

Je veux souligner l'intimité de l'ex-libris, sa modestie et sa timidité. Il me tient à cœur de remarquer que c'est un art de la dissimulation, un art introverti. Pour que nous trouvions tous dans l'ex-libris notre propre parcours, indépendamment des intentions de l'auteur et de la vérité sur le destinataire, nos propres souvenirs, nos amours et nos rencontres. Regardons et apprécions ces miniatures, taillées à mesure humaine, à l'échelle d'un seul humain. Continuons à rencontrer...

KRZYSZTOF MAREK BĄK
Directeur artistique du concours
Président du jury

UN QUARTO DI SAGGIO SULL'INCONTRO...

Sugli ex-libris si è scritto molto, di solito analizzando il genere, la storia, l'usabilità e infine i singoli esempi. Tuttavia oggi, nell'era della trasformazione post-modernista dei concetti, tutte le scoperte precedenti diventano incerte, messe in discussione. Possiamo vedere le loro diverse facce, altri stati fisici o interpretazioni perverse.

Ciò che prima era considerato una certezza, cioè l'ex-libris come marchio di proprietà, come simbolo di appartenenza di un volume, ha perso la sua importanza. La base - il legame con il libro, il marchio di proprietà - è diventata solo la storia del gallo e del toro. Tuttavia, rimane ancora una pietra angolare, deve essere vista in modo diverso, il suo nucleo deve essere esplorato. Credo che il nucleo dell'ex-libris sia un essere umano. Un'altra persona a cui l'opera

è dedicata. Un'opera d'arte personalizzata, per uno spettatore. L'inseparabilità tra il destinatario e l'opera d'arte diventa un nuovo senso del vecchio ex-libris. Dall'arte applicata si è passati alla posizione di psicologia artistica. Una storia di incontri.

In una mostra di ex-libris si può trovare una galleria di incontri, perché l'ex-libris dovrebbe essere una storia di scoperta dell'uomo. Sulla sua dimensione, conosciuta e sconosciuta, riconosciuta e non riconosciuta, riscoperta... La mia ambizione come autore è quella di narrare splendidamente, di catturare momenti fugaci, di ritrarre in un lampo di vol atile secondo di passione, di creare un artefatto di una Persona. Questo è per me l'ex-libris.

Un incontro, un ritratto volatile, un momento scritto tra due esseri umani: un autore e un destinatario. Un bagliore interiore registrato in un momento, che porta alla luce del sole qualcosa che forse l'ordine non aveva previsto, non si aspettava.

L'ex-libris è una metafora del ritratto e un ritratto metaforico. Uno specchio che rispetta uno spettatore.

Si può quindi valutare un incontro? Si può valutare? La risposta è no.

L'idea del concorso è quella di evidenziare la maestria, le soluzioni interessanti, la padronanza della forma, il virtuosismo artistico e l'ingegno. Il concorso valorizza solo lo stile dell'autore, non la qualità del destinatario e la loro relazione reciproca. Qualunque sia il "luogo" preso, la distinzione o la qualificazione, ogni ex-libris è prezioso. Perché è una testimonianza di dialogo e di tentativo di comprensione.

Mi sembra che in un'epoca di fretta, di sollecitazioni incessanti che inondano le nostre menti e i nostri cuori di poltiglia commerciale, sia molto importante rivolgere l'attenzione agli aspetti emotivi dell'arte. Individuare negli ex-libris qualcosa di più di pezzi di carta multicolore con una composizione grafica più o meno attraente e notare che sono portatori di valori senza tempo: il rispetto, la curiosità, il fermarsi a conoscere un'altra persona. Che sono documenti di un incontro, anche se effimero.

Voglio sottolineare l'intimità dell'ex-libris, la sua modestia e timidezza. Per me è importante notare che si tratta di un'arte di dissimulazione, un'arte controversa. Perché tutti noi possiamo trovare negli ex-libris il nostro viaggio, a prescindere dalle intenzioni dell'autore e dalla verità sul destinatario, i nostri ricordi, amori e incontri. Guardiamo e godiamoci queste miniature, a misura d'uomo, a misura di un singolo umano. Continuiamo a incontrare...

KRZYSZTOF MAREK BĄK
Direttore artistico del Concorso
Presidente della giuria

UN CUARTO DE ENSAYO SOBRE EL ENCUENTRO...

Se ha escrito bastante sobre los ex libris, normalmente analizando el género, la historia, la utilidad y, por último, ejemplos individuales. Sin embargo, hoy en día, en la era de la transformación posmodernista de los conceptos, todos los hallazgos anteriores se vuelven

inciertos, se ponen en duda. Podemos ver sus diferentes caras, otros estados físicos o interpretaciones perversas.

Lo que antes considerábamos una certeza, es decir, el ex libris como marca de propiedad, como símbolo de pertenencia de un volumen, ha perdido su importancia. La base -la conexión con el libro, la marca de propiedad- se ha convertido en una mera anécdota. Sin embargo, sigue siendo una piedra angular, necesita ser vista de otra manera, su núcleo debe ser explorado. Creo que el núcleo del ex libris es un ser humano. Otra persona a la que se dedica la obra. Una obra de arte personalizada, para un espectador. La inseparabilidad del destinatario y la obra de arte se convierte en un nuevo sentido del antiguo ex-libris. De arte aplicado ha pasado a la posición de psicología artística. Una historia sobre el encuentro.

En una exposición de ex-libris se puede encontrar una galería de encuentros, ya que el ex-libris debería ser una historia sobre el descubrimiento de un ser humano. Sobre su dimensión, conocida y desconocida, reconocida y no reconocida, redescubierta... Mi ambición como autor es narrar bellamente, capturar momentos fugaces, retratar en un destello de volátil segundo de pasión, crear un artefacto de una Persona. Eso es para mí el ex libris.

Un encuentro, un retrato volátil, un momento escrito entre dos seres humanos: un autor y un destinatario. Un resplandor interno registrado en un momento, que saca a la luz algo que el orden tal vez ni siquiera suponía, ni esperaba.

El ex libris es una metáfora del retrato y un retrato metafórico. Un espejo que rinde pleitesía a un espectador.

¿Se puede entonces valorar un encuentro? ¿Se puede valorar? La respuesta es no.

La idea del concurso es señalar la artesanía, las soluciones interesantes y el dominio de la forma, el virtuosismo artístico y el ingenio. La competición sólo valora el estilo del autor, no la calidad del destinatario y su relación mutua. Sea cual sea el "lugar", la distinción o el calificativo que se tome, todo ex libris es valioso. Porque es un testimonio de diálogo y de intento de comprensión.

Me parece que en estos tiempos de prisas, prisas, estímulos implacables que inundan nuestras mentes y corazones de pulpa comercial, es muy importante prestar atención a los aspectos emocionales del arte. Detectar en los ex libris algo más que trozos de papel multicolor con una composición gráfica más o menos atractiva y advertir que son portadores de valores intemporales: el respeto, la curiosidad, el simple hecho de detenerse a conocer a otra persona. Que son documentos de un encuentro, aunque sea efímero.

Quiero destacar la intimidad del ex libris, su modestia y timidez. Me importa mucho notar que es un arte para ocultar, introvertido. Para que todos encontramos en los ex libris nuestro propio viaje, al margen de las intenciones del autor y de la verdad sobre el destinatario, nuestros propios recuerdos, amores y encuentros. Observemos y disfrutemos de esas miniaturas, hechas a la medida humana, a la escala de un solo humano. Mantengamos el encuentro...

KRZYSZTOF MAREK BĄK
Director Artístico del Concurso
Presidente del Jurado

ЧВЕРТЬ ЕСЕЮ ПРО ЗУСТРІЧ...

Про еклібрис написано досить багато, зазвичай шляхом аналізу жанру, історії, використання і, зрештою, окремих прикладів. Однак сьогодні, в епоху постмодерністської трансформації понять, усі попередні висновки стають невизначеними, поставленими під сумнів. Ми можемо бачити їхні інші сторони, інші фізичні стани або викривлені інтерпретації.

Те, що ми раніше вважали певністю, тобто еклібрис як знак власності, як символ принадлежності тому, втратило своє значення. Основа - зв'язок з книгою, знак власності - стала просто історією про півня і бика. Однак вона все ще залишається наріжним каменем, на ней треба дивитися по-іншому, треба досліджувати її серцевину. Я вважаю, що ядром еклібриса є людина. Інша людина, якій присвячено твір. Персоналізований витвір мистецтва, для одного глядача. Нерозривність адресата і твору мистецтва стає новим сенсом старого еклібриса. З прикладного мистецтва він перейшов на позиції художньої психології. Історія про зустріч.

На виставці еклібриса можна знайти галерею зустрічей, адже еклібрис має бути історією про відкриття людини. Про її вимір, відомий і невідомий, визнаний і невизнаний, перевідкритий... Моя амбіція як автора - розповісти красиво, зафіксувати швидкоплинні миті, закарбувати у спалаху летучої секунди пристрасті, створити артефакт Людини. Ось чим для мене є еклібрис.

Зустріч, мінливий портрет, зафікована мить між двома людьми: автором і адресатом. Внутрішнє світіння, зафіковане в миті, що виводить на денне світло те, що замовник, можливо, навіть не припускав, не очікував.

Еклібрис - це метафора портрета і метафоричний портрет. Дзеркало, що віддає шану глядачеві.

Чи можна тоді оцінити зустріч? Чи можна її оцінити? Відповідь - ні.

Ідея конкурсу полягає в тому, щоб вказати на майстерність, цікаві рішення, володіння формою, художню віртуозність, винахідливість. У конкурсі цінується лише авторський стиль, а не якість адресата та їхні взаємовідносини. Незалежно від зайнятого "місця", відзнаки чи кваліфікації, кожен еклібрис є цінним. Тому що він є свідченням діалогу і спроби порозуміння.

Мені здається, що в часи поспіху, поспіху, невпинних подразників, що заливають наші уми і серця комерційною пульпою, дуже важливо звернути увагу на емоційні аспекти мистецтва. Побачити в еклібрисах щось більше, ніж різокольорові папірці з більш-менш привабливою графічною композицією, і помітити, що вони є носіями вічних цінностей: поваги, цікавості, просто зупинки назустріч іншій людині. Що вони є документами зустрічі - нехай навіть ефемерної.

Я хочу підкреслити інтимність еклібриса, його скромність і боязкість. Для мене дуже важливо зауважити, що це мистецтво приховання, інровертне мистецтво. Щоб кожен з нас знайшов в еклібрисі свою власну подорож, незалежно від намірів автора і правди про адресата, свої власні спогади, кохання і зустрічі. Споглядаймо і

насолоджуюмся цими мініатюрами, пристосованими до людської міри, до масштабу однієї людини. Продовжуємо зустрічатися...

КШИШТОФ МАРЕК БОНК
Художній керівник конкурсу
Голова журі

ЧЕТВЕРТЬ ЭССЕ О ВСТРЕЧЕ...

О экслибисах написано достаточно много, обычно с анализом жанра, истории, удобства использования и наконец - отдельных примеров. Однако сегодня, в век постмодернистской трансформации понятий, все прежние выводы становятся неопределенными, поставленными под сомнение. Мы видим их разные стороны, другие физические состояния или извращенные интерпретации.

То, что мы раньше считали несомненным, то есть экслибрис как знак собственности, как символ принадлежности тома, утратило свое значение. Основа - связь с книгой, знак собственности - превратилась просто в историю про петуха и быка. Однако она по-прежнему остается краеугольным камнем, на нее нужно посмотреть по-другому, нужно исследовать ее суть. Я считаю, что ядро экслибриса - это человек. Другой человек, которому посвящена работа. Персонализированное произведение искусства для одного зрителя. Неразрывность адресата и произведения искусства становится новым смыслом старого экслибриса. Из прикладного искусства он перешел на позиции художественной психологии. История о встрече.

На выставке экслибрисов можно найти галерею встреч, поскольку экслибрис должен быть историей об открытии человека. О его измерениях, известных и неизвестных, признанных и непризнанных, открытых заново... Моя амбиция как автора - красиво рассказать, запечатлеть мимолетные моменты, запечатлеть во вспышке летучей секунды страсти, создать артефакт Личности. Вот что такое экслибрис для меня.

Встреча, изменчивый портрет, записанное мгновение между двумя людьми: автором и адресатом. Внутреннее свечение, зафиксированное в моменте, выносящее на дневной свет то, чего порядок, возможно, даже не предполагал, не ожидал.

Экслибрис - это метафора портрета и метафорический портрет. Зеркало, выражающее почтение зрителю.

Можно ли оценить встречу? Можно ли ее оценить? Ответ - нет.

Смысл конкурса в том, чтобы отметить мастерство, интересные решения и владение формой, художественную виртуозность и изобретательность. В конкурсе ценится только стиль автора, а не качество адресата и их взаимоотношения. Независимо от занятого "места", отличия или квалификации, каждый экслибрис ценен. Потому что это свидетельство диалога и попытки понять.

Мне кажется, что во времена спешки, торопливости, беспрестанных раздражителей, наводняющих наши умы и сердца коммерческой массой, очень важно обратить внимание на эмоциональные аспекты искусства. Увидеть в экслибисах нечто большее, чем разноцветные листы бумаги с более или менее привлекательной

графической композицией, и заметить, что они являются носителями вечных ценностей: уважения, любопытства, простого желания познакомиться с другим человеком. Что они являются документами встречи - пусть даже эфемерной.

Я хочу подчеркнуть интимность экслибриса, его скромность и робость. Для меня очень важно отметить, что это искусство сокрытия, искусство интроверта. Чтобы каждый из нас нашел в экслибрисе свое собственное путешествие, независимо от намерений автора и правды об адресате, свои собственные воспоминания, любовь и встречи. Давайте смотреть и наслаждаться этими миниатюрами, выверенными по человеческой мерке, в масштабе одного человека. Давайте продолжать встречаться...

КШИШТОФ МАРЕК БОНК
Художественный руководитель конкурса
Председатель жюри

关于遭遇的四分之一的论文...

关于前图书馆的文章相当多，通常是通过分析体裁、历史、可用性和最后--个别例子。然而今天，在概念的后现代主义转变时代，所有以前的发现都变得不确定，被质疑。我们可以看到它们的不同侧面，其他物理状态，或反常的解释。

我们以前认为是肯定的，即作为所有权标志的前书信，作为一卷书的归属符号，已经失去了它的重要性。基础--与书的联系，财产标记--已经成为只是公鸡和公牛的故事。然而，它仍然是一块基石，它需要以不同的方式被看待，它的核心必须被探索。我相信，前书的核心是一个人。另一个人，作品是献给他的。一件个性化的艺术作品，为一个观众。收件人和艺术作品的不可分割性成为旧的前书信的一种新的意义。从应用艺术，它已经转移到艺术心理学的位置。一个关于相遇的故事。

在一个前图书馆展览中，人们可以找到一个相遇的画廊，因为前图书馆应该是一个关于发现人类的故事。关于他的维度，已知的和未知的，承认的和不承认的，重新发现的.....作为一个作者，我的野心是美丽的叙述，捕捉转瞬即逝的时刻，在一瞬间的激情中描绘，创造一个人的人工制品。对我来说，这就是前书信的意义。

一个相遇，一个不稳定的肖像，两个人之间写下的时刻：一个作者和收件人。内部的光芒记录在一个瞬间，把一些也许不应该、不期望的东西带到日光下。

前书信是一个肖像的隐喻，也是一个隐喻的肖像。一面镜子向一个观众致敬。

那么，人们可以评估一次相遇吗？它能被估价吗？答案是否定的。

竞争的想法是指出工艺、有趣的解决方案和对形式的掌握、艺术的精湛和独创性。竞争只重视作者的风格，而不重视收件人的质量和他们的相互关系。无论采取什么样的“位置”、区别或限定，每一个前书信都是有价值的。因为它是对话和尝试理解的见证。

在我看来，在仓促、匆忙、无情的刺激充斥着我们头脑和心灵的商业纸浆的时代，把注意力转向艺术的情感方面是非常重要的。在前书信中发现一些东西，而不仅仅是具有或多或少吸引力的图形组成的多色纸片，并注意到它们是永恒价值的载体：尊重、好奇心、只是停下来认识另一个人。它们是邂逅的文件——即使是短暂的。

我想强调前书信的私密性，它的谦虚和胆怯。对我来说，注意到它是一种隐藏的艺术，一种内向的艺术，真的很重要。对于我们所有人来说，在前书信中找到我们自己的旅程，不管作者的意图和收件人的真相，我们自己的记忆、爱情和遭遇。让我们观看并享受那些按照人的尺度量身定做的微型作品，按照一个人的尺度。让我们保持邂逅

...

克日什托夫-马雷克-邦克
大赛的艺术总监
评审团主席

出会いに関するエッセイの4分の1...

エクシリbrisについては、そのジャンル、歴史、使い勝手、そして最終的には個々の事例を分析することによって、かなり多くのことが書かれてきた。しかし今日、ポストモダニズム的な概念の変容の時代にあって、これまでの知見はすべて不確かなものとなり、疑問視されるようになった。その異なる側面、別の物理的状態、あるいは曲解された解釈を見る能够性ができます。

以前は確実なものと考えられていたもの、すなわち所有権マークとしてのエクシリbris、巻物の帰属の象徴としてのエクシリbrisは、その重要性を失ってしまったのである。ベースとなる、本とのつながり、所有権マークは、単なるコックとブルの話になってしまったのだ。しかし、それはまだ基礎であり、別の見方をされる必要があり、そのコアを探らなければならない。私は、エクシリbrisのコアは、人間であると信じている。その作品が捧げられるもう一人の人間。一人の観客のための、個人的な芸術作品です。宛先と作品の不可分性は、古いエクシリbrisの新し

い感覚となる。応用芸術から芸術心理学の位置づけに移行している。出会いの物語。

エクスリbris展は、エクスリbrisが人間を発見する物語であるように、出会いのギャラリーを見つけることができます。作家としての私の野望は、美しく語り、はかない瞬間をとらえ、情熱の一瞬を描き、一人の人間の芸術品を創り上げることです。それが、私にとってのエクスリbrisです。

作者と受取人、二人の人間の出会い、儚い肖像、書き留められた瞬間。一瞬に記録された内的な輝き、秩序が、おそらくは想定外、期待外であったものを目の目を見るようにもたらす。

エクスリbrisは肖像画のメタファーであり、メタファー的肖像画である。観衆に敬意を払う鏡。

では、人は出会いを評価できるのだろうか。評価することができるのだろうか。答えはノーである。

コンペティションのアイデアは、職人技、興味深い解決策、そして形の習得、芸術的な名人芸、創意工夫を指摘することである。コンペティションは作者のスタイルだけを評価し、宛先の質や相互の関係を評価するものではない。どのような「場所」、「区別」、「修飾」であっても、すべてのエクスリbrisは価値があります。なぜなら、それは対話と理解しようとする試みの証だからだ。

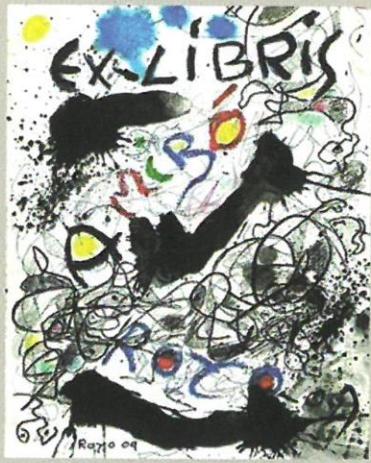
急ぎ、急ぎ、容赦ない刺激で私たちの心と体を商業パルプで溢れさせる時代には、芸術の感情的側面に目を向けることが非常に重要であるように私には思えるのです。元文庫の中に、多かれ少なかれ魅力的なグラフィック構成の色紙以上のものを見出し、それが時代を超えた価値観、すなわち尊敬、好奇心、ただ他の人に会うために立ち止まることの担い手であることに気付くことです。それは、たとえ儚いものであっても、ある出会いの記録なのです。

私は、エクスリbrisが持つ親密さ、謙虚さ、臆病さを強調したいのです。それは、隠すための芸術であり、内向的なものであることに気づくことが、私にとって本当に重要なことなのです。作者の意図や宛先の真実、私たち自身の記憶、愛、出会いとは関係なく、私たち全員が元文学作品に自分自身の旅を見出すことができるのです。人間の尺度に合わせた、一人の人間の尺度に合わせた、そのミニチュアを見守り、楽しもう。出会いを大切にしよう…。

クシシュトフ・マレク・ボンク
コンペティション部門アーティスティック・ディレクター
審査委員長

CONGRÉS INTERNACIONAL

D'EX-LIBRIS

MALLORCA - 2024

XL-FISAE

Ukraine for ever

Peter Lazarov - Orpheus

FISAE Newsletter

Klaus Rödel, Nordre Skanse 6, DK 9900 Frederikshavn,

☎ +45 2178 8992 – E-mail: klaus@roedel.dk

©
